

Escut de l'angle sud oriental de Can Rafart

Vilassar de Dalt

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Can Rafart
Alçada: 131

Coordenades:

Latitud: 41.5192
Longitud: 2.3611
UTM Est (X): 446691
UTM Nord (Y): 4596593

Classificació

Número de fitxa 08214 - 275
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Contemporani
Segle XIX
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIN
Europea – Atributs inspire: National Monument Record – Commemoriatiu
Observacions protecció: BCIN. Llei 9/1993 de Patrimoni Cultural Català.
Data aprovació: dj., 14/03/1963 - 12:00
Accés Fàcil
Ús actual: Ornamental
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de Vilassar de Dalt (Pl. de la Vila, 1 - 08339)
Fitxes associades:
[Can Rafart](#)
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart

Descripció

Escut d'armes de la família Rafat, esculpit a la part superior de l'angle sud oriental , de la galeria porticada orientada a ponent de la casa. Està realitzat en gres i repartit de la següent manera: la part superior dde l'escut està representada per un casc amb el plomall i part de la cuirassa de tela forta o pell, reforçada amb clivelles, que protegeix el coll i les espatlles, símbol de la noblesa. Per sota, delimitat entre línies, el camper, dins el qual es representen diverses càrregues o elements: a la part superior esquerra un escut a l'interior del qual no s'identifica clarament el seu significat. Du una inscripció ".. ECLAR - EST IO . VIRTUTE . ASS.O". A mà dreta, dues àligues oposades amb un escut central i dos llops o gossos col·locats un damunt de l'altra. A la part inferior esquerra, tres caps de lleó separats per una sanefa (dos a dalt i un a baix). Per últim, a mà dreta, envoltat per 8 flors de lis (representació de la flor del lliri), la representació d'un animal homònim, el lleó, símbol de la força, el valor i la noblesa. Està represenat de perfil, rampant o dressat sobre les potes i les anteriors alçades.

Observacions:

Sembla que al costat esquerra, porta les inicials del seu escultor: "LGV." No s'observen restes de policromia. Està emmarcat per dos quadrants solars.

Història

Els orígens de Can Rafart s'han de buscar a l'antic mas Riera (del Pou), capbrevat al segle XIV com un domini del castell de Vilassar. La família Riera està documentada des de l'any 1229 per Dolça de Riera. En aquest mas va néixer Salvador Riera, domèstic del virrei de Sardenya, Alfons d'Erill, que l'any 1623 portà les relíquies dels Sants Màrtirs a Vilassar. El germà i la germana d'en Salvador contrauen matrimoni amb un fill i una filla del mas Rafart de Cabrils. Des d'aquell moment es produeix el canvi de denominació de mas Riera per mas Rafart que ha perdurat fins avui. A principis del segle XVIII, hereta el mas en Francesc de Bassols i Rafart, conseller quart de Barcelona en representació de l'estament dels mercaders (169-99), fabricant de teles i prohom de la causa austriacista en la Guerra de Successió. Mor durant el setge i després de la capitulació, els seus béns, inclòs el mas, són confiscats. A principis del segle XIX, Can Rafart i Can Vehil de la Serra formen una única finca que a principis del segle XIX és adquirida per la família de Can Bruguera. Josep de Bruguera Alemany, entre els anys 1888 i 1891 transforma l'antic mas i li dona l'aspecte actual. Mitjançant un vitalici atorgat per la darrera propietària de la família Bruguera, passa a mans del que aleshores era alcalde de Barcelona, Josep Maria de Porcioles i Colomer. L'any 1998, l'Ajuntament compra la propietat a la Caixa de Barcelona, com entitat creditora de la família Porcioles i la reforma com equipament municipal que acull diverses entitats.

